

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
ЗА ПОЛЗАТА ОТ
АЛКОХОЛИЗМА

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

На Н-ската гара, на събранието за
преизбиране на местния профкомитет,
съюзният член Микула дойде пиян-залян.
Работническата маса викаше: „Недопустимо!“,
но представителят на учрежденския комитет
защити Микула, обяснявайки, че пиянството е
социална болест и затова в месткома можели да
се избират и пияндета...

Рабкор 2619

ПРОЛОГ

— Разкарайте от събранието тая пияна муцуна! Това е недопустимо! — викаше работническата маса.

Председателят ту ставаше, ту сядаше, сякаш в него имаше пружина.

— Давам думата! — викаше той, разперил ръце. — Другари, тишина!... Давам думата на... тишина, другари!... Другари!... Умолявам ви, изслушайте представителя на учрежденския комитет...

— Долу Микула! — крещеше масата, — разкарайте това пиянде!

Лицето на представителя цъфна на масата на президиума. На учкомското лице грееше доброжелателна усмивка. Масата се повълнува още известно време като океан и утихна.

— Другари! — възкликна с приятен баритон председателят.

*Аз председател съм! И ако той
вълна е! А масата сте вий Съветската Русия,
то у-че-ка не може да не бъде възмутен,
когато възмутена е цялата стихия!^[1]*

Такова начало поласка изключително много масата.

— В стихове приказва!

— Благодетелю наш! — възкликна възхитено някаква бабичка и зарида.

Изведоха я и председателят продължи:

— Защо шумите толкоз, праведни витии?!^[2]

— Заради Микула шумим! — отговори масата.

— Изхвърлете го! Позор!

— Другари, тъкмо за Микула искам да говоря.

— Правилно! Напопържай го тоя алкохолик!

— Пред нас възниква най-напред въпросът: наистина ли е пиян споменатият Микула?

— О–хо–хо–хо! — развика се масата.

— Добре де, пиан е — съгласи се представителят. — В това, скъпи другари, изобщо няма съмнение. Но сега пред нас възниква въпрос от социална важност: на какво именно основание е пиан уважаемият съюжен член Микула?

— Имен ден има! — отговори масата.

— Не, мили граждани, не е там работата. Коренът на злото е много по–дълбоко. Нашият Микула е пиан, защото той е... болен.

Масата застина като стълб сол. Червеният като рак Микула отвори едно съвсем мътно око и погледна ужасен представителя.

— Н–да, мили ми другари, пианството си е истинска социална болест, каквито са туберкулозата, сифилисът, чумата, холерата и... преди да говорим за Микула, да се замислим какво нещо е пианството и откъде се е взело? Навремето си, скъпи другари, бившият велик княз Владимир, получил заради любовта му към алкохола прякора Ясно слънчице, възкликнал: „Нашата веселба е в питието!“

— Добре го е казал!

— По–добре няма начин. Нашите историци са оценили по достойнство думите на незабравимия бивш княз и взели да си пийват по малко и да възклищават: „На пияница с акъл в главата двойна му е цената!“

— А с княза к’во е станало? — попита масата, заинтересувана от доклада на представителя.

— Умрял миличкият. За нула време си изгорял от водката — обясни със съжаление секретарят–всезнайко.

— Царство му небесно! — изписука някаква бабичка, — нищо че ней съвецки, пак си е светец.

— Лелко, недей да кадиш религиозен опиум на събранието — помоли я секретарят, — тук царства небесни няма. Продължавам, другари. По–късно, в буржоазното общество деветстотин години наред пиели всеки и всички, не били пощадени даже дечицата и сирачетата. „Ако искаш си пийни, но ума си не губи!“ — възкликнал прочутият поет от буржоазния период Тургенев. След което народният хумор създаде редица пословици в защита на алкохолизма, като например: „На пияния морето му е до колене“, „Кое то на трезвия му е на ума, на пияния му е на езика“, „Не виното напива човека, а времето“, „В чужда шейна не сядай“ — и какви още?...

— „Чаят не е водка, много няма да изпиеш!“ — отговори крайно заинтересуваната маса.

— Точно така, мерси. „С половин кофа мож ли се напи?“, „Кокошката и тя пие“, „И да пиеш, ще умреш, и да не пиеш пак ще мреш“, „Налей, налей, другарю, и да вдигнем чаши!...“.

— „Кой зна-а-й какво ни чака...“ — подхвана пияният и заспиващ Микула.

— Другарю болен, ще ви помоля да не пеете на събрание — помоли учтиво председателят, — продължете, другарю оратор.

— „Да се помолим ний, — продължи ораторът, — да се помолим на твореца, ний чашката ще вдигнем, ще хапнем от мезето“, „Господине полицай, моля, тъй добър бъдете, в участъка ме отведете, нека там да си лежа, а не тука, в калта“, „Моля да не се изразявате с неприлични думи и да не давате бакшиш“, „Февруари на число девето, пих им от виното проклето“, „Всеки ден пресни раци“, „Хайде тумба-лумба, раз...“

— Къде?! — ревна изведнъж председателят.

Петима се измъкнаха изведнъж крадешком от редовете и се шумгнаха през вратата.

— Не издържаха речта — обясни възхитената маса, — много красноречиво ги убеди. Към кръчмата хукнаха, докато не са затворили.

— И тъй! — гърмеше ораторът, — разбирате колко дълбоко ни е разяла тази социална болест. Но не се притеснявайте, другари. Ето, да вземем за пример нашия прочут самороден талант от осемнайсети век Ломоносов, той много обичал да целува чашката, но пак станал първокласен учен и другар, комуто даже паметник са му вдигнали пред сградата на университета на улица Моховая. Мога да ви изредя още много изтъкнати примери, но не искам... Завършвам и пристъпваме към изборите...

ЕПИЛОГ

„... след което работническите маси избраха всеизвестния алкохолик за кандидат за месткома, а той още на другия ден цъфна, кьоркютук пиян на перона, забавляваше зяпачите с вицове и твърдеше, че пиенето е позволено, стига да не нанасяш вреда“.

Из същото писмо на рабкора

[1] Перифразирани редове из стихотворението на Я. П. Полонски „За албума на К.Ш....“. ↑

[2] Цитат из стихотворението на А. С. Пушкин „На клеветниците на Русия“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.